

Chambre des Représentants

SESSION 1958-1959.

17 FÉVRIER 1959.

PROJET DE LOI

portant élargissement des facilités d'accès au crédit professionnel et artisanal en faveur des classes moyennes.

EXPOSÉ DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

On ne peut que rendre hommage à tous ceux qui depuis des années se sont consacrés au développement du crédit aux classes moyennes. Aussi bien le présent projet s'insère-t-il dans la ligne des efforts déployés jusqu'à ce jour. Il vise à donner satisfaction aux desiderata exprimés dans les milieux des classes moyennes en adoptant des modalités plus en rapport avec les caractères spécifiques des petites entreprises.

Le législateur de 1946, à l'occasion de la création de la Caisse Nationale de Crédit professionnel, s'exprima de façon particulièrement heureuse en disant : « En règle générale, le capital d'exploitation de ces entreprises ne peut être assuré par les moyens propres de l'entrepreneur dont la plus grande partie de l'avoir est déjà investie dans l'outillage professionnel, soit industriel, soit commercial ».

En prenant des mesures de nature à pallier cette insuffisance constante de moyens financiers, l'Etat accomplissait un des devoirs que lui impose la mission tutélaire qu'il doit exercer dans l'intérêt général et répondait ainsi à une réelle nécessité sociale.

Les caractères spécifiques des classes moyennes justifient des normes particulières dans l'octroi des crédits qui leur sont destinés.

Cet octroi réclame des soins attentifs et éclairés, parce que l'élément personnel joue parfois un rôle prépondérant dans l'appréciation du risque et que le crédit consenti peut constituer pour le bénéficiaire un adjuvant efficace d'amélioration professionnelle et de progrès social.

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1958-1959.

17 FEBRUARI 1959.

WETSONTWERP

tot verruiming van de mogelijkheden in zake de beroeps- en ambachtskredietverlening aan de middenstand.

MEMORIE VAN TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Diegenen die zich sedert jaren hebben ingespannen om het verlenen van krediet aan de middenstand te verruimen verdienen alle lof. Dit wetsvoorstel valt dan ook in het kader van de pogingen die tot dusver werden aangewend. Het heeft tot doel tegemoet te komen aan de wensen die in middenstandskringen tot uiting zijn gekomen, door modaliteiten in te voeren die beter overeenstemmen met de eigen kenmerken van de kleine bedrijven.

Bij de oprichting van de Nationale Kas voor Beroepskrediet verklaarde de wetgever van 1946 zeer terecht : « Over het algemeen kan het bedrijfskapitaal van deze ondernemingen niet worden verzekerd door de eigen middelen van de ondernemer, die het grootste deel van zijn vermogen reeds in hetzij industriële, hetzij commerciële bedrijfsuitrusting heeft belegd ».

Door het nemen van maatregelen om deze voortdurende ontoereikendheid van financiële middelen te verhelpen, vervulde de Staat een der verplichtingen van de beschermende opdracht welke hij in het algemeen belang moet vervullen en beantwoordde hij aldus aan een wezenlijke sociale noodzakelijkheid.

De specifieke eigenschappen van de middenstand billijken speciale normen in het verlenen der kredieten welke voor hen zijn bestemd.

Het verlenen van deze kredieten eist veel aandacht en zaakkundigheid, omdat het persoonlijke element vaak een overwegende rol speelt bij de beoordeling van het risico en omdat het toegestane krediet voor de rechthebbende een doeltreffende factor van bedrijfsverbetering en maatschappelijke vooruitgang kan zijn.

Comme le voulait le législateur de 1946, le présent projet tend à mettre les dirigeants des organismes de crédit en rapport toujours plus étroit avec les chefs des petites entreprises et à fonder ainsi la politique de crédit d'investissement non plus seulement sur les gages exigés mais davantage sur la valeur professionnelle des intéressés et la qualité de leurs entreprises.

Le Gouvernement rejette toute idée de paternalisme et de protection, d'ailleurs illusoire, et s'il entend faire un généreux effort de compréhension à l'égard des besoins d'investissement des classes moyennes afin de leur permettre d'accomplir à temps l'effort de rationalisation commandé par l'évolution en cours depuis plusieurs années, il entend également que s'y associent très largement leurs organismes et mandataires qualifiés, tant dans la conception de la politique envisagée que dans son application.

Le Gouvernement entend rendre le crédit professionnel aux classes moyennes, plus accessible, plus souple, moins onéreux et dès lors plus social, sans cependant courir le risque d'une expansion inconsidérée. Le projet repose sur les critères d'octroi que postule toute politique de crédit saine et équilibrée. Assouplir les conditions d'octroi du crédit, en lui assurant davantage un caractère de notoriété, toutes précautions étant prises, réduire ainsi les frais d'octroi, constitue pour les classes moyennes une méthode renouvelée d'expansion économique et d'émancipation sociale. Cette méthode est plus rationnelle, plus rentable et à coup sûr, moins dispendieuse que l'octroi, par l'Etat, de subventions en intérêt ou en capital.

Bien qu'il témoigne d'une certaine audace dans plusieurs de ses conceptions, le présent projet ne constitue pas une innovation dans notre législation: c'est ainsi qu'il maintient les principes généraux d'ordre économique à la base de l'octroi de la garantie de l'Etat et de la subvention-intérêt dans les législations de 1953 et 1957 en faveur des entreprises industrielles et artisanales, mais les dispositions de ces législations se sont révélées insuffisantes et inadaptées aux besoins spécifiques des activités des classes moyennes.

En effet, ces législations doivent faire l'objet d'une application centralisée à Bruxelles, ce qui ne manque pas d'avoir maintes conséquences défavorables pour les chefs d'entreprises de petite importance.

La procédure est longue, l'obligation de recourir pour chaque opération en particulier à la garantie de bonne fin de l'Etat, comporte maintes complications administratives; l'intervention de l'Etat est supplétive et doit répondre à un intérêt économique général, c'est-à-dire que nombre d'entreprises d'un intérêt restreint, ne sont pas prises en considération. De plus, les lois citées plus haut écartent expressément les entreprises commerciales, ignorent les professions libérales et fixent aux besoins de crédit des limites trop étroites.

On dira sans doute qu'il existe un moyen de remédier à l'insuffisance des garanties, à savoir mettre en œuvre le principe de la caution mutuelle.

Il existe en effet des sociétés de caution mutuelle, mais pour des motifs divers, elles n'ont pas, dans l'état actuel des choses, rendu les services qu'on pouvait en espérer; cependant, ces sociétés peuvent à l'avenir jouer un rôle beaucoup plus décisif. Quoi qu'il en soit, s'il est judicieux d'aider comme on le verra, au développement des sociétés de cautionnement mutuel, l'évolution en cours ne permet pas d'attendre que ces sociétés puissent faire preuve d'une plus grande efficacité. Il fallait donc aller plus avant.

In overeenstemming met de bedoeling van de wetgever van 1946, strekt dit wetsontwerp ertoe de leiders van de kredietinstellingen steeds nauwer in contact te brengen met de hoofden van kleine bedrijven en zodoende het beleid in zake investeringskredieten niet alleen te laten steunen op de vereiste waarborgen, maar veeleer op de beroepswaarde van de betrokkenen en op het gehalte van hun bedrijf.

Van enig paternalisme of protectionisme, dat trouwens geen zin heeft, wil de Regering niet weten. Wanneer zij een edelmoedige poging wil doen om de behoeften aan investeringen van de Middenstand te begrijpen, opdat deze tijdig de rationalisatie zou kunnen ondernemen die wegens de evolutie van de jongste jaren is vereist, dan wil zij eveneens dat de bevoegde organen en mandatarissen van de Middenstand en bij de uitwerking en bij de toepassing van de in het vooruitzicht gestelde politiek worden betrokken.

Het ligt in de bedoeling van de Regering het verlenen van beroepskrediet aan de middenstand te vergemakkelijken, soepeler, minder duur en derhalve meer sociaal te maken, zonder echter het risico van een onbezonnen expansie te willen lopen. Dit ontwerp steunt derhalve op de verleningscriteria die passen bij ieder gezond en evenwichtig kredietbeleid. Versoepeling van de kredietverleningsvoorwaarden, er voor zorgen dat de openbaarheid ervan wordt versterkt en dat alle voorzorgen worden genomen, zodat meteen de kosten van de kredietverlening worden beperkt, is voor de middenstand een nieuwe methode van economische expansie en sociale ontvoogding. Deze methode is meer rationeel, meer rendabel en brengt minder onkosten mee dan de toekenning van toelagen wegens interest- of kapitaalverlies door de Staat.

Hoewel dit ontwerp blijk geeft van vrij gewaagde opvattingen, vormt het geen nieuwigheid in onze wetgeving. Het handhaaft b.v. de algemene economische beginselen die in de wetgeving van 1953 en 1957 de basis vormen van het verlenen van de Staatswaarborg en van de toelagen tot dekking van het verlies aan interesten ten voordele van industriële en ambachtelijke ondernemingen, maar de bepalingen van die wetgevingen bleken onvoldoende te zijn en niet op te wegen tegen de specifieke behoeften van de werkzaamheden van de middenstand.

Deze wetgevingen worden immers centraal te Brussel toegepast, wat onvermijdelijk heel wat nadelige gevolgen heeft voor de leiders van middelgrote bedrijven.

De procedure duurt lang, de verplichting voor iedere afzonderlijke verrichting een beroep te doen op de staatswaarborg van goede afloop gaat gepaard met heel wat administratieve verwikkelingen; het optreden van de Staat is suppletief en moet beantwoorden aan een algemeen economisch belang, d.w.z. dat een aantal bedrijven van minder belang niet in aanmerking komen. Bovendien worden door de vorenvermelde wetten de handelsondernemingen uitdrukkelijk geweerd, worden de vrije beroepen genegeerd en worden aan de kredietbehoeften al te enge grenzen gesteld.

Men zal ongetwijfeld zeggen dat men de onvoldoende waarborgen kan verhelpen door het beginsel van de wederzijdse borgstelling toe te passen.

Er bestaan immers vennootschappen voor onderlinge borgstelling, doch om allerlei redenen hebben zij in de tegenwoordige stand van zaken niet de verwachte diensten bewezen; zij kunnen echter in de toekomst een meer beslissende rol spelen. Hoe ook, hoewel het past de ontwikkeling van de verenigingen voor onderlinge borgstelling in de hand te werken, zoals wij verder zullen zien, kan men ten aanzien van de tegenwoordige evolutie niet wachten tot deze verenigingen doeltreffender optreden. Daarom moeten verder strekkende maatregelen genomen worden.

Le présent projet s'inscrit dans le cadre des mesures préconisées par le Gouvernement pour promouvoir les activités des classes moyennes et leur faciliter, en harmonie avec les nécessités nouvelles de l'économie nationale, les adaptations de structure, conformes à l'évolution économique, technique et sociale en cours; l'incidence de la Communauté économique européenne vient, en quelque sorte, assigner un dernier délai à une adaptation menée avec trop peu de conviction jusqu'à ce jour.

Dénoncer les activités marginales, détecter les nouvelles occasions de travail et en apprécier les possibilités, concevoir des méthodes plus efficaces d'organisation, de recherche technique, d'approvisionnement, de production, de vente et de distribution, telles sont les préoccupations majeures des chefs d'entreprises et de leurs organisations professionnelles. L'Etat se doit certes d'aider les milieux professionnels dans ce travail de documentation et de prospection, mais, à l'heure présente, il leur doit davantage, créer pour eux les instruments d'une politique réaliste d'intégration progressive à la conjoncture nouvelle. Un système de crédit basé principalement sur des qualifications professionnelles toujours plus poussées et sur des projets économiquement justifiables au départ, doit permettre dans une période de transition pleine d'aléas, de rendre les risques raisonnablement supportables.

Mais l'intérêt que le Gouvernement porte, par le présent projet, à la situation des indépendants, ne se limite pas aux entreprises de production, de distribution et de prestation de service. Le Gouvernement entend favoriser également l'adaptation des activités des professions libérales; elles sont soumises aux mêmes risques que les autres professions indépendantes et leur rôle dans notre société moderne reste aussi indispensable.

On sait enfin quel atout représentent les diverses activités de classes moyennes pour renforcer les structures économiques régionales.

Le commentaire des articles ci-après, fait apparaître le caractère pragmatique que le Gouvernement entend donner aux dispositions qu'il préconise.

**

Les articles 1, 6, 9, 13 et 14 prévoient une nouvelle formule de garantie.

L'organe de cautionnement est un Fonds de garantie dont l'activité s'exerce au sein de la Caisse Nationale de Crédit Professionnel. Ce Fonds n'a pas de personnalité juridique propre, il fait partie intégrante de la Caisse Nationale dont il constitue une branche d'activité nouvelle. Ce Fonds est géré par un Comité dont la composition est réglée par la loi; ce Comité est distinct du Conseil d'administration de la Caisse Nationale de Crédit Professionnel.

L'encours des engagements du Fonds est fixé à un plafond de départ de 500 millions de francs, et pourra atteindre ultérieurement un milliard.

Le Fonds est alimenté par les modestes mais nombreuses contributions de solidarité fixées par le Ministre des Classes Moyennes sur proposition du Comité du Fonds et à charge des organismes de crédit et des bénéficiaires de la loi.

L'équilibre financier du Fonds est assuré grâce à l'intervention automatique de l'Etat qui paye, par un règlement à titre définitif, le solde déficitaire éventuel, en fin d'exercice.

Dit ontwerp valt in het kader van de door de Regering aanbevolen maatregelen ter bevordering van de werkzaamheden van de middenstand en om, in overeenstemming met de nieuwe behoeften van 's lands bedrijfsleven, de structuurhervormingen te vergemakkelijken en aan te passen aan de tegenwoordige economische, technische en sociale evolutie; door de inwerkingtreding van de Europese Economische Gemeenschap is nu eigenlijk een laatste termijn gesteld voor een aanpassing waarop tot nog toe met te weinig overtuiging werd aangestuurd.

De ondernemingshoofden en hun beroepsorganisaties moeten er zich vooral op toeleggen marginale activiteiten bekend te maken, nieuwe werkgelegenheid op te sporen en de mogelijkheden ervan te beoordelen, meer doeltreffende methoden uit te werken inzake organisatie, technisch onderzoek, bevoorrading, produktie, verkoop en distributie. De Staat heeft ongetwijfeld tot plicht de beroepsmensen te helpen bij dit werk van documentatie en prospectie, doch momenteel is het van nog groter belang dat hij te hunnen behoeve het apparaat in het leven roept voor een realistische politiek tot geleidelijke aanpassing aan de nieuwe conjunctuur. Een kredietregeling, in hoofdzaak gebaseerd op de steeds verder doorgedreven beroepskwalificatie en op projecten die van meet af aan economisch verantwoord zijn, moet het mogelijk maken tijdens een overgangperiode vol wisselvalligheden het risico binnen redelijke perken te houden.

Maar de belangstelling waarvan de Regering door dit ontwerp blijk geeft ten aanzien van de toestand der zelfstandigen gaat verder dan de ondernemingen voor produktie, distributie en prestatie van diensten. De Regering wil eveneens de aanpassing van de vrije beroepen in de hand werken; deze dragen immers dezelfde risico's als de overige zelfstandige beroepen, en zij zijn in onze moderne maatschappij even onmisbaar.

Iedereen erkent toch het grote belang van de diverse activiteiten van de middenstand ter versterking van de gewestelijke economische structuren.

Uit de hierna volgende commentaar op de artikelen blijkt duidelijk dat de Regering aan de door haar voorgestelde bepalingen een pragmatisch karakter wil geven.

**

Bij de artikelen 1, 6, 9, 13 en 14 wordt in een nieuwe waarborgformule voorzien.

Het borgstellingsorgaan is een Fonds, waarvan de werkzaamheid zich in de Nationale Kas voor Beroepskrediet ontwikkelt. Het Fonds heeft geen rechtspersoonlijkheid, het maakt een integrerend deel uit van de Nationale Kas, waarvan het een nieuwe taak van werkzaamheid wordt. Het Fonds wordt beheerd door een Comité, waarvan de samenstelling regelt; dit Comité is een van de Beheerraad van de Nationale Kas voor Beroepskrediet onderscheiden orgaan.

De omloop van de verbintenissen van het Fonds mag voorlopig 500 miljoen frank niet te boven gaan; hij kan later tot een miljard worden verhoogd.

Het Fonds wordt gestijfd door de bescheiden maar talrijke solidariteitsbijdragen, waarvan het bedrag, op voorstel van het Comité van het Fonds, door de Minister van Middenstand wordt bepaald. Deze bijdragen zijn ten laste van de betrokken kredietinstellingen en kredietnemers.

Het financieel evenwicht van het Fonds wordt automatisch verzekerd door de tussenkomst van de Staat, die, bij het sluiten van het dienstjaar het eventueel debetsaldo definitief vereffent bij de Nationale Kas voor Beroepskrediet.

La Caisse nationale de Crédit professionnel est assurée de pouvoir de ce fait, toujours satisfaire aux obligations du Fonds.

De plus la garantie de bonne fin de l'Etat octroyée aux engagements du Fonds, confère aux opérations la sécurité requise pour les tiers.

L'article 2 assure une application de la loi largement axée sur le secteur privé : les organismes de crédit appelés à utiliser les services du Fonds ne sont pas limités à la Caisse Nationale et aux organismes privés agréés dans le cadre de son statut; pourront également intervenir toutes les banques, ainsi que les sociétés locales de crédit à l'outillage artisanal.

Les articles 2 et 3 énumèrent les bénéficiaires éventuels de l'intervention du Fonds et les divers investissements susceptibles d'être pris en considération.

Le besoin de crédit est envisagé dans une acception large : études, bâtiments, équipements, fonds de roulement.

Les bénéficiaires en seront les entreprises de distribution, de production, de service qui tombent dans le champ d'application de la loi instituant des conditions d'exercice de la profession ainsi que les ressortissants des professions libérales.

L'article 3 accorde une attention particulière aux initiatives susceptibles de réaliser, de façon concrète, un effort de coopération et de productivité dans l'action collective hautement souhaitée en faveur des entreprises précitées, quel qu'en soit le domaine : économique, technique, commercial. L'article 22 autorise dès lors, dans le cadre de la présente loi, l'accès au crédit professionnel distribué par la Caisse nationale et son réseau, aux organismes de l'espèce qui prennent la forme d'associations sans but lucratif.

L'article 4 établit le principe de la valorisation des garanties d'ordre personnel à la base des interventions du Fonds.

Ces garanties tiennent à la personne, au projet, à l'entreprise; ce qui doit permettre une politique de crédit, compréhensive sans doute, mais sélective d'abord.

Il importe de signaler que le projet est étranger à toute idée de répartition géographique ou de *numerus clausus*, car la présente loi, outre qu'elle laisse, faut-il le dire, la voie ouverte aux débutants dans des entreprises nouvelles ou des activités nouvelles, ne bouleverse en rien l'organisation actuelle de la distribution du crédit professionnel aux classes moyennes.

Les articles 4, 5 et 8 exposent les principes d'intervention en cautionnement : le Fonds interviendra à titre supplétif et à titre de remplacement des garanties traditionnellement requises.

Pour permettre, notamment la réalisation de certains efforts collectifs de promotion technique, économique ou commerciale qui ne réussissent généralement qu'à végéter en raison du montant insuffisant des moyens de départ, le Fonds pourra endosser une part prépondérante du risque considéré, voire la totalité. Mais en principe, le Fonds n'intervient que si l'organisme de crédit, lui aussi, prend une part de responsabilité.

L'article 6, prévoit l'établissement au sein de la Caisse Nationale de Crédit Professionnel, mais totalement indépendant de celle-ci, d'un Comité de fonctionnement, qui assumera, dans le cadre d'un partage des devoirs et obligations entre représentants des organismes de crédit et

Aldus zal de Nationale Kas voor Beroepskrediet altijd bij machte zijn, aan de verplichtingen van het Fonds te voldoen.

Meer nog, de Staatswaarborg, verleend op de verbindingsen van het Fonds, geeft aan de verrichtingen, de voor derden vereiste zekerheid.

Bij het artikel 2 wordt een toepassing van de wet, die in ruime mate op de privé-sector steunt, verzekerd : de krediet-organismen die de diensten van het Fonds kunnen inroepen zijn niet beperkt tot de Nationale Kas en tot de in het raam van het statuut van het Fonds erkende privé-kredietverenigingen. Hierbij kunnen eveneens al de banken alsmede de plaatselijke maatschappijen voor krediet aan de ambachtsbewerking optreden.

De artikelen 2 en 3 geven een opsomming van de personen of bedrijven die eventueel beroep kunnen doen op het Fonds en de verschillende investeringen die in aanmerking kunnen komen.

De kredietbehoefte wordt ruim opgevat : studies, gebouwen, uitrusting, bedrijfskapitaal.

Kunnen beroep doen op het Fonds de ondernemingen voor produktie, distributie en prestatie van diensten die onder de toepassing vallen van de wet waarbij beroepsuitoefeningsvoorwaarden worden ingesteld, alsmede de beoefenaars van vrije beroepen.

Bij artikel 3 wordt in het bijzonder aandacht geschonken aan initiatieven die op concrete wijze kunnen bijdragen tot de verhoging van de samenwerking en de produktiviteit door een gemeenschappelijke actie die zeer wenselijk is voor deze bedrijven, zowel op economisch als op technisch en commercieel gebied. Op grond van artikel 22 krijgen, binnen het raam van onderhavige wet, dergelijke organen, voor zover zij de vorm van vereniging zonder winstbejag aannemen, toegang tot het door de Nationale Kas en de betrokken financieringsinstellingen verstrekt krediet.

In artikel 4 wordt het beginsel gehuldigd van de valorisatie van de garanties van persoonlijke aard, die als basis dienen voor de tegemoetkomingen van het Fonds.

Deze garanties zijn ten nauwste verbonden met de persoon, het project, de onderneming; wat ongetwijfeld een tegemoetkomend maar vooreerst een selectief kredietbeleid mogelijk maakt.

Op te merken valt dat ieder denkbeeld van geografische verdeling of van *numerus clausus* aan het ontwerp vreemd is; want het hoeft nauwelijks te worden gezegd dat deze wet niet alleen de weg openlaat voor beginners in nieuwe ondernemingen of nieuwe activiteiten, maar dat zij ook de huidige organisatie van de verlening van beroepskrediet in genedele onderste boven gooit.

In de artikelen 4, 5 en 8 worden de principes van de borgstellingsvoorwaarden uiteengezet; de borgstelling van het Fonds is bedoeld als aanvulling en als vervanging van de traditioneel vereiste waarborgen.

Om het welslagen te verzekeren van sommige collectieve inspanningen ten gunste van de technische, economische of commerciële uitbouw, die doorgaans spaak lopen wegens het te geringe aanvangskapitaal, kan het Fonds een beslissend deel, zelfs de totaliteit van het te lopen risico opnemen. Maar in geen geval zal het Fonds enig risico aanvaarden zonder dat de kredietinstelling eveneens in de verantwoordelijkheid deelt.

Artikel 6 voorziet in de oprichting van een Werkscomité bij de Nationale Kas voor Beroepskrediet : dit Comité zal evenwel totaal onafhankelijk staan t.o.v. laatstvermelde instelling; het zal in het raam van plichten en verplichtingen tussen de vertegenwoordigers uit de sector

représentants des demandeurs de crédit, la responsabilité de l'intervention et de l'utilisation du Fonds aux fins considérées.

Cependant la gestion matérielle et financière du Fonds restent à charge de la Caisse Nationale.

L'article 7 prévoit l'établissement par le Comité du Fonds et après approbation du Ministre des Classes Moyennes des règles et directives d'intervention du Fonds dont l'activité reste soumise au contrôle de deux commissaires du Gouvernement, prévus à l'article 12.

Ces règles et directives prévoient une décentralisation progressive au stade des décisions d'octroi aux demandeurs : les interventions de moindre importance pourront être décidées directement par certains organismes de crédit et l'autorisation préalable du Ministre des Classes Moyennes ou de son délégué ne sera requise que pour l'octroi de crédits plus importants.

Toutes les interventions réalisées par l'intermédiaire de la Caisse nationale devront être décidées par le Comité du Fonds; en effet, il importait d'éviter toute possibilité de conflit entre le Comité du Fonds et le Conseil d'administration de la Caisse Nationale au sujet de la validité de l'engagement du Fonds en faveur d'opérations réalisées par la Caisse Nationale.

Par surcroît, il sera ainsi possible au Comité du Fonds de connaître des demandes qui n'auraient pas été prises en considération par les organismes de crédit.

L'intervention du Ministre des Classes Moyennes, tant par l'autorisation préalable que par la possibilité d'un contrôle à posteriori, constitue une garantie supplémentaire du bon fonctionnement du système et un élément important de la politique de promotion des activités visées. Une autre condition du bon fonctionnement étant le respect par les représentants des classes moyennes et les organismes de crédit, de l'objectif social et économique auquel ils sont appelés à collaborer.

Le Fonds ne peut servir à la prise de participations ou au paiement de subventions et frais divers; son objectif n'est que de supporter les pertes à résulter des opérations de cautionnement prévues aux articles 2 et 3. Mais l'article 10 permet au Fonds d'amortir une partie des pertes éventuellement subies par les sociétés de cautionnement mutuel et les sociétés locales de crédit à l'outillage artisanal, qui pratiquent également le cautionnement mutuel.

Ces sociétés, tout proches du demandeur de crédit, peuvent dans maints cas, par leur propre intervention en cautionnement, aider à apprécier l'opportunité des interventions sollicitées du Fonds; ce dernier, de son côté, aidera indirectement ces sociétés dans le développement de leurs affaires, et le renforcement de leur structure.

L'article 11 permet de compléter par la voie d'un règlement général, à prendre par le Roi, les éléments fonctionnels du système préconisé.

Les articles 15, 16 et 23, n'appellent pas de commentaire spécial.

Les articles 17 à 21 traitent du taux d'intérêt et de sa réduction par l'octroi de subventions-intérêt à charge du budget du Département des Classes Moyennes.

Le maintien du régime de la subvention-intérêt ne signifie nullement un octroi généralisé de cette faveur et les conditions de son octroi devront prévenir la formation de situations économiques malsaines.

van de kredietverlenende instellingen en van de kredietnemers, verantwoordelijk zijn voor de aanwending van het Fonds tot de bij dit ontwerp beoogde doeleinden.

Nochtans het materieel en financieel beheer van het Fonds horen tot de taak van de Nationale Kas.

Bij artikel 7 wordt voorzien dat het Comité van het Fonds de regels en richtlijnen bepaalt volgens welke het Fonds tegemoetkomingen verleent. Het legt deze ter goedkeuring voor aan de Minister. De activiteit van het Fonds is aan de controle van de twee Regeringscommissarissen onderworpen zoals bedoeld bij artikel 12.

Deze regels en richtlijnen zullen een progressieve decentralisatie voorzien op het niveau van de beslissing van toekenning aan de aanvragers: beslissingen tot toekenning van de weinig belangrijke tegemoetkomingen kunnen rechtstreeks door de kredietinstellingen worden genomen en de voorafgaande machtiging van de Minister van Middenstand of zijn gemachtigde zal slechts worden vereist voor de toekenning van belangrijke tegemoetkomingen.

Van al de tegemoetkomingen die door tussenkomst van de Nationale Kas worden verleend, moeten de beslissingen door het Comité van het Fonds worden genomen. Het is inderdaad van belang iedere mogelijkheid tot conflict te vermijden tussen het Comité van het Fonds en de Beheerraad van de Nationale Kas over de geldigheid van een verbintenis van het Fonds ten gunste van verrichtingen, door de Nationale Kas gedaan.

Bovendien zal aldus voor het Comité van het Fonds de mogelijkheid bestaan om kennis te nemen van de aanvragen die niet door de kredietorganismen in aanmerking werden genomen.

Het optreden van de Minister van Middenstand, zowel wat de voorafgaande machtiging als wat de controle a posteriori betreft, is een bijkomende garantie voor de goede werking van de regeling en een belangrijke bijdrage tot de bevordering der betrokken activiteiten. Een verdere voorwaarde tot deze goede werking is de inachtneming door de vertegenwoordigers van de middenstand en door de kredietorganismen van het sociaal en economisch doel, tot de verwezenlijking waarvan hun medewerking wordt ingeroepen.

Het Fonds mag niet dienen tot het opnemen van aandelen of tot betaling van toelagen of onkosten allerlei; het heeft geen ander doel dan de verliezen te dragen, die uit het verlenen van de borgstelling, bedoeld bij de artikelen 2 en 3, kunnen voortvloeien. Maar krachtens artikel 10 mag het Fonds eveneens dienen tot delging van het eventueel verlies geleden door vennootschappen voor onderlinge borgstelling en door de plaatselijke kredietinstellingen voor ambachtswerktuigen die eveneens die borgstelling verlenen.

Deze vennootschappen voor onderlinge borgstelling, die de kredietaanvrager best kennen, kunnen in vele gevallen behulpzaam zijn bij het bevorderen van de opportuniteit van de actie van het Fonds; dit laatste zal van zijn kant bijdragen tot de versteviging van de financiële structuur van deze vennootschappen.

Artikel 11 maakt het mogelijk, bij wijze van algemeen reglement door de Koning vast te stellen, het beheer en de werkwijze van de voorgestelde regeling te bepalen.

De artikelen 15, 16 en 23 vergen geen bijzondere commentaar.

De artikelen 17 tot 21 handelen over de rentevoet en de verlaging ervan bij het verlenen van toelagen wegens interestverlies, ten laste van de begroting van het Departement van Middenstand.

Het behouden van de regeling van bedoelde toelagen betekent geenszins een veralgemeende toekenning van deze gunst, en de toekenningsvoorwaarden dienen zo gesteld dat geen aanleiding wordt gegeven tot economisch onverantwoorde toestanden.

Il est de loin préférable dans le cadre d'une politique d'aide générale et spéciale à la promotion des classes moyennes, d'agir par un assouplissement vraiment efficace des conditions de la distribution du crédit professionnel.

Au surplus cet assouplissement engendrera une réduction dans les frais de la distribution de ce crédit.

Le Ministre des Finances.

J. VAN HOUTTE.

Le Ministre des Classes Moyennes.

P. VANDEN BOEYNANTS.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

Le Conseil d'Etat, section de législation, deuxième chambre, saisi par le Ministre des Classes Moyennes, le 12 janvier 1959, d'une demande d'avis sur un projet de loi « portant facilités d'accès au crédit professionnel en faveur des classes moyennes », a donné le 20 janvier 1959 l'avis suivant :

Le Conseil d'Etat a été saisi antérieurement d'un avant-projet ayant le même objet. Il a proposé au Gouvernement d'y apporter de notables modifications et lui a soumis un nouveau texte. Le nouvel avant-projet reprend, à quelques modifications près, le texte proposé par le Conseil d'Etat.

Cet avant-projet n'appelle plus que les quelques observations suivantes :

L'intitulé devrait être rétabli dans sa forme primitive :

« Projet de loi portant élargissement des facilités d'accès au crédit professionnel et artisanal en faveur des classes moyennes. »

L'article 2, alinéa premier, serait mieux rédigé de la manière suivante :

« Le Fonds sert à garantir le remboursement en capital, intérêts et accessoires :

» 1° de crédits consentis par la Caisse Nationale de Crédit Professionnel et les organismes agréés par celle-ci, soit par application de l'arrêté royal du 2 juin 1956 portant refonte du statut de la Caisse Nationale de Crédit Professionnel, soit spécialement en vue de l'application de la présente loi, pour la création, l'extension, la reconversion, le rééquipement, la rationalisation d'entreprises, de l'artisanat, du petit et moyen commerce, de la petite industrie et pour l'alimentation du fonds de roulement de celles-ci;

» 2° de crédits consentis à des fins semblables aux personnes exerçant une profession libérale. »

L'article 7 dispose que : « Le Comité fixe les règles et directives qui régissent l'intervention du Fonds. Il les soumet à l'approbation du Ministre des Classes Moyennes ».

Alors que l'article 8 prévoit que les décisions d'octroi de la garantie du Fonds sont prises conformément aux règles et directives fixées par le Comité du Fonds, le règlement général annoncé par l'article 12 devra prévoir les modalités de l'annulation des décisions non conformes aux règles visées à l'article 7. La possibilité de l'annulation de décisions pour non-conformité aux directives n'est pas prévue à l'article 12. La discordance entre l'article 8 et l'article 12 laisse un doute sur la valeur des directives. Si la violation des directives ne peut, comme celle des règles, entraîner l'annulation des décisions, il serait préférable d'omettre la mention des directives à l'article 8. Dans l'hypothèse contraire, il y a lieu de les mentionner également à l'article 12.

Les versions française et néerlandaise présentent des discordances à l'article 2, alinéa 2, à l'article 4, à l'article 18 et à l'article 21. Il résulte des explications fournies par le fonctionnaire délégué que l'intention du Gouvernement est correctement exprimée dans le texte français.

A l'article 2, alinéa 2, on écrira :

« De Koning bepaalt welke ondernemingen voor de toepassing van deze wet worden geacht te behoren tot de middelgrote handel en de kleinindustrie. »

A l'article 4, on remplacera le mot : « verleent », par : « kan verlenen ».

A l'article 18, au lieu de : « De Minister van Middenstand kan op het advies van het Comité van het Fonds andere voorwaarden bepalen voor de toekenning van deze toelagen », on écrira : « De Minister

Zowel in het raam van een algemene als van een op de bevordering van de middenstand speciaal afgestemde kredietpolitiek verdient het verreweg de voorkeur een werkelijk doeltreffende versoepeling van de kredietverlening te hanteren.

Deze versoepeling zal daarenboven de kredietverleningskosten drukken.

De Minister van Financiën.

De Minister van Middenstand.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De Raad van State, afdeling wetgeving, tweede kamer, de 12^e januari 1959 door de Minister van Middenstand verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van wet tot verruiming van de mogelijkheden in zake beroeps- en ambachtskredietverlening aan de middenstand, heeft de 20^e januari 1959 het volgende advies gegeven :

De Raad van State heeft reeds vroeger over een soortgelijk voorontwerp geadviseerd en bij die gelegenheid aanzienlijke wijzigingen en een nieuwe tekst voorgesteld. Deze tekst is, op weinig na, in het thans voorgelegde voorontwerp overgenomen.

Bij dit voorontwerp zijn nog alleen de volgende opmerkingen te maken :

Het opschrift behoort in zijn oorspronkelijke vorm te worden hersteld : « Ontwerp van wet tot verruiming van de mogelijkheden inzake beroeps- en ambachtskredietverlening aan de middenstand. »

Het eerste lid van artikel 2 ware als volgt te lezen :

« Het Fonds dient tot het waarborgen van de terugbetaling in hoofdsom, interesten en bijkomende kosten :

» 1° van kredieten door de Nationale Kas voor Beroepskrediet en door van harentwege erkende instellingen toegestaan, hetzij bij toepassing van het koninklijk besluit van 2 juni 1956 houdende omwerking van het statuut van de Nationale Kas voor Beroepskrediet, hetzij in het bijzonder met het oog op de toepassing van deze wet, voor de oprichting, uitbreiding, omschakeling, wederuitrusting of rationalisatie van ondernemingen uit het ambachtswesen, de klein- en middelgrote handel en de kleinindustrie, en voor het stijven van dezer bedrijfskapitaal;

» 2° van kredieten welke voor soortgelijke doeleinden worden toegestaan aan personen die een vrij beroep uitoefenen. »

Artikel 7 zegt : « Het Comité bepaalt volgens welke regels en richtlijnen het Fonds tegemoetkomingen verleent. Het legt deze ter goedkeuring voor aan de Minister van Middenstand ».

Artikel 8 bepaalt dat beslissingen tot toekenning van de waarborg van het Fonds overeenkomstig de door het Comité vastgestelde regels en richtlijnen worden genomen. Het in artikel 12 aangekondigde algemeen reglement zal de nadere regelen aangeven voor de vernietiging van beslissingen die niet conform de in artikel 7 bepaalde regels zijn. Van de mogelijkheid, beslissingen te vernietigen omdat zij niet conform de richtlijnen zijn, is in artikel 12 geen sprake. Dit verschil tussen artikel 8 en artikel 12 laat enige twijfel over de waarde van de richtlijnen bestaan. Indien het zo is dat de beslissingen wegens overtreding van de regels, maar niet wegens overtreding van de richtlijnen vernietigd kunnen worden, dan spreke men liefst niet van de richtlijnen in artikel 8. In het tegenovergestelde geval vermeldde men ook de richtlijnen in artikel 12.

De Nederlandse en de Franse teksten zijn niet geheel eensluidend in artikel 2, tweede lid, in artikel 4, in artikel 18 en in artikel 21. Uit de door de gemachtigde ambtenaar verstrekte inlichtingen blijkt dat de Franse tekst de bedoeling van de Regering juist weergeeft.

In artikel 2, tweede lid, leze men :

« De Koning bepaalt welke ondernemingen voor de toepassing van deze wet worden geacht te behoren tot de middelgrote handel en de kleinindustrie. »

In artikel 4 vervange men het woord : « verleent », door : « kan verlenen ».

In artikel 18 schrijve men, in plaats van : « De Minister van Middenstand kan op het advies van het Comité van het Fonds andere voorwaarden bepalen voor de toekenning van deze toelagen » ; « De

van Middenstand bepaalt, op het advies van het Comité van het Fonds, de voorwaarden voor de toekenning van deze toelagen ».

A l'article 21, le mot: « terugvorderen », remplacera le mot: « intrekken ».

Enfin, les observations suivantes, de pure forme, doivent encore être faites en ce qui concerne la version néerlandaise:

A l'article 9, il serait préférable d'écrire, pour éviter toute confusion: « de waarborg van het Fonds te verlenen », au lieu de: « zijn waarborg te verlenen ».

A l'article 12, à la place de: « Dit reglement bepaalt onder meer de maatregelen met betrekking tot de niet door het koninklijk besluit van 2 juni 1956 beheerste erkenning », il y a lieu d'écrire: « ... de voorzieningen betreffende de erkenning van kredietinstellingen, voorzover het koninklijk besluit van 2 juni 1956 die erkenning niet regelt ».

Dans la mention du cinquième objet du règlement général, les mots: « bedoelde regels », devraient remplacer: « bepaalde regels ».

A l'article 18, alinéa 1er, *in fine*, on lira: « ... van de oogmerken genoemd in de artikelen 2 en 3 ». Une correction semblable devrait être apportée à la troisième ligne de l'article 23: « ... van de oogmerken omschreven in de artikelen 2 en 3 ».

La Chambre était composée de
MM.

A. VRANCKX, *conseiller d'Etat, président;*

G. VAN BUNNEN, *conseiller d'Etat;*

K. MEES, *conseiller d'Etat;*

F. VAN GOETHEM, *assesseur de la section de législation;*

G. VAN HECKE, *assesseur de la section de législation;*

Madame:

J. DE KOSTER, *greffier adjoint, greffier.*

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. A. VRANCKX. Le rapport a été présenté par M. P. MAROY, auditeur.

Le Greffier,
(s.) J. DE KOSTER.

Le Président,
(s.) A. VRANCKX.

Pour expédition délivrée au Ministre des Classes Moyennes.

Le 26 janvier 1959.

Le Greffier du Conseil d'Etat,

Minister van Middenstand bepaalt, op het advies van het Comité van het Fonds, de voorwaarden voor de toekenning van deze toelagen ».

In artikel 21 vervange men: « intrekken », door: « terugvorderen ».

Tenslotte moeten nog de volgende opmerkingen over de vorm worden gemaakt:

Om verwarring te voorkomen, schrijve men in artikel 9 liever: « de waarborg van het Fonds te verlenen », dan « zijn waarborg te verlenen ».

In artikel 12 schrijve men, in plaats van: « Dit reglement bepaalt onder meer de maatregelen met betrekking tot de niet door het koninklijk besluit van 2 juni 1956 beheerste erkenning », « ... de voorzieningen betreffende de erkenning van kredietinstellingen, voorzover het koninklijk besluit van 2 juni 1956 die erkenning niet regelt ».

Bij de vermelding van het vijfde onderwerp van het algemeen reglement, vervange men de woorden: « bepaalde regels », door: « bedoelde regels ».

In artikel 18, eerste lid, *in fine*, schrijve men: « ... van de oogmerken genoemd in de artikelen 2 en 3 ». Een zelfde verbetering zou dienen te worden aangebracht in de derde regel van artikel 23: « ... van de oogmerken omschreven in de artikelen 2 en 3 ».

De kamer was samengesteld uit
de HH.

A. VRANCKX, *raadsheer van State, voorzitter;*

G. VAN BUNNEN, *raadsheer van State;*

K. MEES, *raadsheer van State;*

F. VAN GOETHEM, *bijzitter van de afdeling wetgeving;*

G. VAN HECKE, *bijzitter van de afdeling wetgeving;*

Mevrouw:

J. DE KOSTER, *adjunct-greffier, greffier.*

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. A. VRANCKX. Het verslag werd uitgebracht door de H. P. MAROY, auditeur.

De Griffier,
(get.) J. DE KOSTER.

De Voorzitter,
(get.) A. VRANCKX.

Voor uitgifte afgeleverd aan de Minister van Middenstand.

De 26e januari 1959.

De Griffier van de Raad van State.

R. DECKMYN.

PROJET DE LOI

BAUDOUIN, ROI DES BELGES,

A tous, présents et à venir, SALUT.

Vu l'avis du Conseil d'Etat;

Sur la proposition de Notre Ministre des Finances et de notre Ministre des Classes Moyennes,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS:

Notre Ministre des Classes Moyennes est chargé de présenter en Notre nom aux Chambres législatives, le projet de loi dont la teneur suit:

CHAPITRE PREMIER.

Le Fonds de garantie.

Article premier.

Il est créé, au sein de la Caisse Nationale de Crédit Professionnel, un Fonds de garantie. Il a pour objet de faciliter l'octroi de crédit professionnel aux personnes appartenant aux classes moyennes.

WETSONTWERP

BOUDEWIJN, KONING DER BELGEN,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, HEIL.

Gelet op het advies van de Raad van State;

Op de voordracht van Onze Minister van Financiën en van Onze Minister van Middenstand,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ:

Onze Minister van Middenstand is gelast in Onze naam bij de Wetgevende Kamers het ontwerp van wet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

EERSTE HOOFDSTUK.

Waarborgfonds.

Eerste artikel.

In de Nationale Kas voor Beroepskrediet wordt een Waarborgfonds opgericht. Het heeft tot doel de toekenning van beroepskrediet aan middenstanders te vergemakkelijken.

Art. 2.

Le Fonds sert à garantir le remboursement en capital, intérêts et accessoires :

1° de crédits consentis :

— par la Caisse Nationale de Crédit Professionnel, par les organismes agréés par celle-ci, ainsi que par les sociétés locales de crédit à l'outillage artisanal;

— par la Société Nationale de Crédit à l'Industrie;

— par les organismes soumis au contrôle de la Commission bancaire instituée par l'arrêté royal n° 185 du 9 juillet 1935, lorsque ces crédits sont consentis pour la création, l'extension, la reconversion, le rééquipement, la rationalisation d'entreprises de l'artisanat, du petit et moyen commerce, de la petite industrie et pour l'alimentation du fonds de roulement de celles-ci;

2° de crédits consentis à des fins semblables aux personnes exerçant une profession libérale.

Le Roi détermine quelles entreprises sont censées, pour l'application de la présente loi, appartenir au moyen commerce et à la petite industrie.

Art. 3.

Quelle que soit leur forme, les groupements d'achat en commun constitués au bénéfice et sous le contrôle d'entreprises citées à l'article 2 et les groupements de vente en commun des produits des petites entreprises de production peuvent être admis au bénéfice des dispositions de la présente loi au même titre et dans les mêmes conditions que ces entreprises.

Lorsqu'ils sont revêtus de la personnalité civile, les organismes fondés notamment à l'initiative de groupements professionnels ou interprofessionnels dans un but de promotion et de rationalisation de l'activité des entreprises citées à l'article 2, peuvent, au même titre que ces entreprises, même s'ils ne sont pas constitués sous forme de sociétés commerciales, être admis au bénéfice des dispositions de la présente loi, pour l'obtention des crédits nécessaires à la réalisation de leur objet.

Art. 4.

Lorsque le demandeur de crédit offre des garanties d'ordre personnel, le Fonds peut intervenir pour suppléer à l'insuffisance des sûretés réelles ou personnelles fournies, que le demandeur ne soit pas à même de constituer des sûretés suffisantes ou qu'il ne soit pas indiqué de les exiger.

Par garanties d'ordre personnel, il y a lieu de considérer notamment :

- a) l'honorabilité commerciale et les capacités professionnelles du demandeur;
- b) la valeur technique et économique du projet présenté;
- c) la viabilité de l'entreprise qui le présente.

Art. 5.

Sans préjudice à l'article 8, le Fonds ne peut supporter la totalité du risque. Une part du risque doit être supportée par l'organisme de crédit, et, d'autre part, le demandeur de crédit doit constituer des sûretés pour une partie de la somme empruntée.

Art. 2.

Het Fonds dient tot het waarborgen van de terugbetaling in hoofdsom, interesten en bijkomende kosten :

1° van kredieten toegestaan :

— door de Nationale Kas voor Beroepskrediet, door van harentwege erkende instellingen, alsmede door de plaatselijke kredietorganismen voor de ambachtsbewerktuiging;

— door de Nationale Maatschappij voor het Krediet aan de Nijverheid;

— door de instellingen onderworpen aan de controle van de bij koninklijk besluit n° 185, van 9 juli 1935, ingestelde Bankcommissie, wanneer bedoelde kredieten worden toegestaan voor de oprichting, uitbreiding, omschakeling, wederuitrusting of rationalisatie van ondernemingen uit het ambachtswezen, de klein- en middelgrote handel en de kleinindustrie en voor het stijven van dezer bedrijfskapitaal;

2° van kredieten welke voor soortgelijke doeleinden worden toegestaan aan personen die een vrij beroep uitoefenen.

De Koning bepaalt welke ondernemingen voor de toepassing van deze wet worden geacht te behoren tot de middelgrote handel en de kleinindustrie.

Art. 3.

Verenigingen voor gemeenschappelijke aankoop, opgericht ten voordele en onder het toezicht van in artikel 2 vermelde ondernemingen, en verenigingen voor de gemeenschappelijke verkoop van de produkten der kleine productiebedrijven, in welke vorm ook, komen voor het bepaalde in deze wet in aanmerking evengoed als en onder dezelfde voorwaarden als deze bedrijven.

De instellingen opgericht met name op initiatief van beroepsverenigingen of van interprofessionele verenigingen met het doel de activiteit van de in artikel 2 vermelde bedrijven te bevorderen en te rationaliseren, kunnen, indien zij rechtspersoonlijkheid bezitten, evengoed als deze bedrijven en zelfs indien ze niet als handelsvennootschappen zijn opgericht, in aanmerking komen voor de toepassing van de bepalingen van deze wet om krediet te bekomen ter verwezenlijking van hun doel.

Art. 4.

Biedt de kredietaanvrager waarborgen van persoonlijke aard, dan kan het Fonds een tegemoetkoming verlenen om te voorzien in de ontoereikendheid van de verstrekte zakelijke of persoonlijke zekerheden, of de aanvrager geen voldoende zekerheden kan opbrengen, dan wel of het niet gerdan is deze te eisen.

Onder waarborgen van persoonlijke aard dienen met name te worden verstaan :

- a) de goede faam als koopman en de beroepsbekwaamheid van de aanvrager;
- b) de technische en economische waarde van het ingediende project;
- c) de leefbaarheid van de onderneming die het project indient.

Art. 5.

Onverminderd artikel 8, mag het Fonds niet het gehele risico dragen. Een gedeelte van het risico moet door de kredietinstelling worden gedragen, en anderzijds moet de kredietaanvrager zekerheid stellen voor een gedeelte van het geleende bedrag.

Art. 6.

Le Fonds est géré par un Comité dénommé Comité du Fonds.

Ce Comité se compose de 11 membres ayant tous voix délibérative :

1° le directeur général de la Caisse Nationale de Crédit Professionnel, président;

2° quatre membres nommés pour un terme de six ans par le Ministre des Classes Moyennes sur quatre listes doubles de candidats présentées :

a) une par la Caisse Nationale de Crédit Professionnel,

b) trois par la Caisse Nationale de Crédit Professionnel au nom des organismes visés à l'article 2 ci-dessus et selon des modalités à fixer par un arrêté royal;

3° six membres nommés pour un terme de six ans par le Ministre des Classes Moyennes sur six listes doubles de candidats présentées par les organisations les plus représentatives des classes moyennes au sens de l'article 4, a, de la loi du 2 mai 1949 portant organisation du Conseil supérieur des Classes Moyennes, et de l'article 2 de l'arrêté royal du 5 octobre 1950 portant organisation du Conseil National des Métiers et Négoces et du Conseil National des Fédérations interprofessionnelles.

Le Ministre des Classes Moyennes, nommé, d'après les mêmes règles, un suppléant pour chacun des membres visés sous 2° et 3°.

Le membre effectif visé sous 2°, a, remplace le président en cas d'absence.

Art. 7.

Le Comité fixe les règles et directives qui régissent l'intervention du Fonds. Il les soumet à l'approbation du Ministre des Classes Moyennes.

Ces règles et directives prévoient notamment dans quelles conditions les décisions d'octroi de la garantie peuvent ne pas être soumises à l'autorisation préalable du Ministre des Classes Moyennes ou de son délégué et dans quelles conditions certains organismes de crédit peuvent décider directement de l'octroi de la garantie du Fonds.

Lorsque le crédit est accordé par la Caisse Nationale de Crédit Professionnel, la décision d'intervention du Fonds est prise par le Comité du Fonds.

Art. 8.

Dans des cas qu'il estime particulièrement intéressants, notamment au point de vue social, le Ministre des Classes Moyennes peut autoriser le Comité du Fonds à donner la garantie du Fonds au-delà des limites fixées par les règles et directives visées à l'article 7 et, au besoin, à supporter la totalité du risque.

Art. 9.

L'encours des engagements du Fonds ne peut excéder 500 millions de francs. Cette limite peut être majorée par arrêté royal délibéré en Conseil des Ministres, de deux tranches de 250 millions chacune.

Art. 10.

Le Fonds peut également servir à amortir les pertes subies par les sociétés locales de crédit à l'outillage artisanal et par les sociétés de cautionnement mutuel agréées par la Caisse Nationale de Crédit Professionnel.

Art. 6.

Het Fonds wordt beheerd door een Comité, « Comité van het Fonds » geheten.

Dit Comité telt 11 leden die allen stemgerechtigd zijn :

1° de directeur-generaal van de Nationale Kas voor Beroepskrediet, voorzitter;

2° vier leden, voor een termijn van zes jaar door de Minister van Middenstand benoemd uit vier lijsten van twee kandidaten, voorgedragen :

a) één door de Nationale Kas voor Beroepskrediet,

b) drie door de Nationale Kas voor Beroepskrediet in naam van de in artikel 2 bedoelde instellingen en op de bij een koninklijk besluit te bepalen wijze;

3° zes leden, voor een termijn van zes jaar door de Minister van Middenstand benoemd uit zes lijsten van twee kandidaten, voorgedragen door de meest representatieve organisaties van de middenstand, overeenkomstig artikel 4, a, van de wet van 2 mei 1949 op de organisatie van de Hoge Raad voor de Middenstand, en overeenkomstig artikel 2 van het koninklijk besluit van 5 oktober 1950 houdende inrichting van de Nationale Raad voor Ambachten en Neringen en van de Nationale Raad der Interprofessionele Federaties.

De Minister van Middenstand benoemt, volgens dezelfde regels, een plaatsvervanger voor elk der onder 2° en 3° bedoelde leden.

Het werkend lid vermeld onder 2°, a, vervangt de voorzitter indien deze afwezig is.

Art. 7.

Het Comité bepaalt volgens welke regels en richtlijnen het Fonds tegemoetkomingen verleent. Het legt deze ter goedkeuring voor aan de Minister van Middenstand.

Deze regels en richtlijnen bepalen namelijk in welke voorwaarden de beslissingen tot toekenning van de waarborg niet aan de voorafgaande machtiging van de Minister of van zijn gemachtigde moeten onderworpen worden en in welke voorwaarden bepaalde kredietorganismen rechtstreeks mogen beslissen over de toekenning van de waarborg van het Fonds.

Wordt het krediet toegestaan door de Nationale Kas voor Beroepskrediet, dan wordt de beslissing inzake tegemoetkoming van het Fonds door het Comité van het Fonds genomen.

Art. 8.

In gevallen die hij bijzonder belangwekkend acht, met name in sociaal opzicht, kan de Minister het Comité van het Fonds machtigen om de waarborg van het Fonds te verlenen boven de grenzen vastgesteld door de in artikel 7 bedoelde regels en richtlijnen, en zo nodig, om het gehele risico te dragen.

Art. 9.

De omloop van de verbintenissen van het Fonds mag 500 miljoen frank niet te boven gaan. Deze grens kan echter bij in de Ministerraad overlegd koninklijk besluit met twee tranches van ieder 250 miljoen worden verhoogd.

Art. 10.

Het Fonds mag eveneens dienen tot delging van verliezen, geleden door plaatselijke kredietinstellingen voor ambachtswerktuigen en door vanwege de Nationale Kas voor Beroepskrediet erkende vennootschappen voor onderlinge borgstelling.

Art. 11.

Un règlement général, relatif à la gestion et au fonctionnement du Fonds est établi par le Roi sur proposition des Ministres des Finances et des Classes Moyennes, après avis du Comité du Fonds et du Conseil d'administration de la Caisse Nationale de Crédit Professionnel.

Ce règlement prévoit notamment :

- les modalités de l'examen des demandes de garantie;
- les modalités de contrôle financier, économique, technique dans les organismes de crédit et chez les bénéficiaires de la garantie du Fonds;
- les modalités de l'annulation des décisions non conformes aux règles et directives visées à l'article 7;
- les dispositions à prendre au cas où le demandeur utilise les crédits à d'autres fins que celles qui ont justifié l'octroi de la garantie du Fonds ou les a obtenus à l'aide de déclarations inexactes;
- les dispositions à appliquer lorsque les organismes de crédit auront à résilier un crédit bénéficiant d'une intervention du Fonds;
- les limites et les modalités de l'intervention du Fonds dans les pertes subies par les sociétés locales de crédit à l'outillage artisanal et par les sociétés de cautionnement mutuel agréées par la Caisse Nationale de Crédit Professionnel;
- le montant des jetons de présence et des indemnités pour frais de parcours et de séjour alloués aux membres du Comité du Fonds.

Art. 12.

Le Ministre des Finances et le Ministre des Classes Moyennes nomment, chacun en ce qui les concerne, un commissaire et un commissaire suppléant du Gouvernement parmi les fonctionnaires de leur Département.

Les commissaires du Gouvernement auprès du Comité du Fonds ont des pouvoirs identiques à ceux des commissaires auprès de la Caisse Nationale de Crédit Professionnel.

Art. 13.

§ 1. Le Fonds est alimenté par :

- 1° une contribution annuelle de la Caisse Nationale de Crédit Professionnel, calculée sur l'encours de ses crédits directs garanti par le Fonds;
- 2° une contribution annuelle des organismes visés à l'article 2 qui consentent des crédits garantis par le Fonds, que les crédits aient été financés ou non par la Caisse Nationale de Crédit Professionnel, calculée sur l'encours de leurs crédits garanti par le Fonds;
- 3° une contribution des bénéficiaires de crédits dont les engagements sont garantis par le Fonds, calculée sur l'encours de leurs crédits garanti par le Fonds;
- 4° une contribution des sociétés de cautionnement mutuel agréées par la Caisse Nationale de Crédit Professionnel, qui désirent bénéficier des dispositions de l'article 10, calculée sur l'encours de leurs cautionnements;

Art. 11.

De Koning stelt een algemeen reglement betreffende het beheer en de werkwijze van het Fonds vast, op de voordracht van de Ministers van Financiën en van Middenstand, na advies van het Comité van het Fonds en van de Raad van Beheer van de Nationale Kas voor Beroepskrediet.

Dit reglement bepaalt onder meer :

- de nadere regelen voor het onderzoek van kredietaanvragen;
- de nadere regelen voor de financiële, economische, technische controle op de kredietinstellingen en op de kredietnemers die de waarborg van het Fonds genieten;
- de nadere regelen voor de vernietiging van beslissingen die niet conform de in artikel 7 bedoelde regelen en richtlijnen zijn;
- de maatregelen die moeten worden genomen ingeval de aanvrager de kredieten gebruikt voor andere oogmerken dan die welke het verlenen van de waarborg van het Fonds hebben gewettigd, of ingeval hij ze ingevolge onnauwkeurige verklaringen heeft verkregen;
- de maatregelen die moeten worden toegepast wanneer de kredietinstellingen een krediet waarin het Fonds tegemoetkomt, moeten opzeggen;
- de grenzen van en de nadere regelen voor de tegemoetkoming van het Fonds in verliezen geleden door plaatselijke kredietinstellingen voor ambachtswerktuigen en door vanwege de Nationale Kas voor Beroepskrediet erkende vennootschappen voor onderlinge borgstelling;
- het bedrag van het presentiegeld en van de vergoedingen voor reis- en verblijfkosten, toegekend aan de leden van het Comité van het Fonds.

Art. 12.

De Minister van Financiën en de Minister van Middenstand benoemen, ieder wat hem betreft, een Regeringscommissaris en een plaatsvervangend Regeringscommissaris uit de ambtenaren van hun respectieve Departementen.

De Regeringscommissarissen bij het Comité van het Fonds hebben dezelfde bevoegdheden als de commissarissen bij de Nationale Kas voor Beroepskrediet.

Art. 13.

§ 1. Het Fonds wordt gestijfd door :

- 1° een jaarlijkse bijdrage van de Nationale Kas voor Beroepskrediet, berekend op het door het Fonds gewaarborgd uitstaand bedrag van de rechtstreeks door haar verleende kredieten;
- 2° een jaarlijkse bijdrage van de in artikel 2 vermelde instellingen, die door het Fonds gewaarborgde kredieten toestaan, onverschillig of de kredieten al dan niet door de Nationale Kas voor Beroepskrediet zijn gefinancierd; deze bijdrage wordt berekend op het door het Fonds gewaarborgd uitstaand bedrag van de door hen verleende kredieten;
- 3° een bijdrage van de kredietnemers wier verbintenissen het Fonds waarborgt, berekend op het door het Fonds gewaarborgd uitstaand bedrag van de hun verleende kredieten;
- 4° een bijdrage van de door de Nationale Kas voor Beroepskrediet erkende vennootschappen voor onderlinge borgstelling, die het voordeel van het bepaalde in artikel 10 wensen te genieten; deze bijdrage wordt berekend op het uitstaand bedrag van de borgstellingen der vennootschappen;

5° les intérêts produits par les contributions énumérées ci-dessus et gérées suivant les modalités déterminées par le Conseil d'administration de la Caisse Nationale de Crédit Professionnel.

§ 2. Sur proposition du Comité du Fonds, le Conseil d'administration de la Caisse Nationale entendu, le Ministre des Classes Moyennes détermine le montant et les modalités de perception de la contribution à verser au Fonds en exécution des dispositions du § 1, 1° à 4°.

Art. 14.

Les engagements du Fonds bénéficient de la garantie de bonne fin de l'Etat. Si, en fin de l'exercice annuel de la Caisse Nationale de Crédit Professionnel, l'actif du Fonds est insuffisant pour faire face aux débours, l'Etat paie définitivement à la Caisse Nationale de Crédit Professionnel, à la première demande de celle-ci le solde déficitaire du Fonds.

Art. 15.

L'Etat rembourse à la Caisse Nationale de Crédit Professionnel les frais de fonctionnement du Fonds, notamment les jetons de présence et les indemnités pour frais de parcours et de séjour alloués aux membres du Comité du Fonds. Ces dépenses sont supportées par le budget du Département des Classes Moyennes.

Art. 16.

En cas de suppression du Fonds le solde actif éventuel sera attribué au fonds de réserve de la Caisse Nationale de Crédit Professionnel.

CHAPITRE II.

Des subventions.

Art. 17.

Dans la mesure où un crédit est prévu à cette fin au budget du Ministère des Classes Moyennes, des subventions peuvent être allouées à la Caisse Nationale de Crédit Professionnel et, à l'intervention de cette dernière, aux autres organismes visés à l'article 2, pour leur permettre de consentir des prêts à un taux réduit pour la réalisation des objets énumérés aux articles 2 et 3.

Le Ministre des Classes Moyennes fixe, après avis du Comité du Fonds, les conditions auxquelles l'octroi de ces subventions est subordonné.

Le bénéfice de l'intervention du Fonds et le bénéfice de la subvention peuvent être cumulés.

La subvention est accordée par le Ministre des Classes Moyennes ou son délégué.

Art. 18.

La subvention ne peut être allouée que si le taux plein d'intérêt pratiqué par l'organisme de crédit agréé ne dépasse pas celui qui est pratiqué dans les mêmes conditions pour des opérations identiques par la Caisse Nationale de Crédit Professionnel.

5° de interest opgebracht door de hierboven genoemde bijdragen, die worden beheerd op de wijze bepaald door de Raad van beheer van de Nationale Kas voor Beroepskrediet.

§ 2. Op voorstel van het Comité van het Fonds, de Raad van Beheer van de Nationale Kas gehoord, bepaalt de Minister van Middenstand het bedrag en de wijze van inning van de bijdragen die aan het Fonds ter uitvoering van het bepaalde in § 1, 1° tot 4°, dienen te worden betaald.

Art. 14.

Op de verbintenissen van het Fonds wordt Staatswaarborg verleend. Indien bij het sluiten van het dienstjaar van de Nationale Kas voor Beroepskrediet de activa van het Fonds ontoereikend zijn om de uitgaven te bestrijden, vereffent de Staat definitief het debetsaldo bij de Nationale Kas voor Beroepskrediet, op eenvoudig verzoek van deze laatste.

Art. 15.

De Staat betaalt aan de Nationale Kas voor Beroepskrediet de werkingskosten van het fonds terug, namelijk het presentiegeld en de vergoedingen wegens reis- en verblijfskosten toegekend aan leden van het Comité van het Fonds. Deze uitgaven worden aangerekend op de begroting van het Ministerie van Middenstand.

Art. 16.

In geval van afschaffing van het Fonds wordt het eventueel batig saldo toegekend aan het reservefonds van de Nationale Kas voor Beroepskrediet.

HOOFDSTUK II.

Toelagen.

Art. 17.

Voor zover daartoe op de begroting van het Ministerie van Middenstand een krediet is uitgetrokken, kunnen toelagen worden verleend aan de Nationale Kas voor Beroepskrediet en, door toedoen van deze laatste, aan de overige in artikel 2 bedoelde instellingen, ten einde hen in staat te stellen leningen tegen een verlaagde rentevoet toe te staan met het oog op de verwezenlijking van de oogmerken genoemd in de artikelen 2 en 3.

De Minister van Middenstand bepaalt op het advies van het Comité van het Fonds, de voorwaarden voor de toekenning van deze toelagen.

De tegemoetkoming en de toelage mogen worden gecumuleerd.

De toelage wordt toegekend door de Minister van Middenstand of door zijn gemachtigde.

Art. 18.

De toelage wordt slechts toegekend wanneer de integrale rentevoet toegepast door de erkende kredietinstelling niet hoger is dan die welke onder dezelfde voorwaarden door de Nationale Kas voor Beroepskrediet voor soortgelijke verrichtingen wordt toegepast.

Art. 19.

Le montant des subventions accordées ne peut en aucun cas dépasser le montant des intérêts à charge du bénéficiaire du crédit, ni excéder un intérêt de 3 % sur les capitaux prêtés.

Art. 20.

Le Ministre peut mettre fin à la subvention ou récupérer celle-ci lorsque l'emprunteur emploie le crédit à des fins autres que celles en vue desquelles il a été accordé ou lorsque la subvention a été accordée à la suite de déclarations inexactes.

Art. 21.

Les crédits prévus au budget du Ministère des Classes Moyennes, pour l'application des lois du 7 août 1953, du 10 juillet 1957 et pour l'octroi du taux réduit aux opérations de crédit artisanal peuvent être affectés aux subventions prévues par le présent chapitre.

CHAPITRE III.

Dispositions diverses.

Art. 22.

La Caisse Nationale de Crédit Professionnel et les associations de crédit agréées par elle peuvent traiter des opérations de crédit avec les organismes visés à l'article 3, alinéa 2, pour la réalisation des objets définis aux articles 2 et 3.

Art. 23.

La garantie du Fonds et le bénéfice des subventions ne seront accordés qu'après l'entrée en vigueur du règlement général prévu à l'article 11.

Bruxelles, le 16 février 1959.

Art. 19.

Het bedrag der toegekende toelagen kan, in geen geval, hoger zijn dan het bedrag der interesten ten laste van de begunstigde der kredieten, noch een interest van 3 % op de geleende kapitalen te boven gaan.

Art. 20.

De Minister kan een einde maken aan de toelage of deze terugvorderen wanneer de geldopnemer het krediet gebruikt voor andere oogmerken dan die op grond waarvan het is toegekend of wanneer de toelage ingevolge onnauwkeurige verklaringen is toegekend.

Art. 21.

De op de begroting van het Ministerie van Middenstand uitgetrokken kredieten voor de toepassing van de wetten van 7 augustus 1953, van 10 juli 1957 en voor de toekenning van de verlaagde rentevoet aan de verrichtingen van het ambachtskrediet kunnen worden bestemd voor de in dit hoofdstuk bedoelde toelagen.

HOOFDSTUK III.

Diverse bepalingen.

Art. 22.

De Nationale Kas voor beroepskrediet en de door haar erkende kredietverenigingen mogen met het oog op de verwezenlijking van de oogmerken omschreven in de artikelen 2 en 3, kredietverrichtingen doen met de in artikel 3, tweede lid, bedoelde instellingen.

Art. 23.

De waarborg van het Fonds en het voordeel van de toelagen worden eerst verleend nadat het in artikel 11 bedoelde algemeen reglement in werking is getreden.

Brussel, 16 februari 1959.

BAUDOUIN.

PAR LE ROI :

Le Ministre des Finances,

VAN KONINGSWEGE :

De Minister van Financiën,

J. VAN HOUTTE.

Le Ministre des Classes Moyennes,

De Minister van Middenstand,

P. VANDEN BOEYNANTS.